

[Bernhard Baunsgaard]

Statsministeren siger: hvis to står ved samme samlebånd og den ene sender penge hjem, vil der opstå stor forskel i trækprocenten, og dermed bliver der grobund for en hetz. Sådan omtrent lød det – det var vist i hvert fald meningen. Ja vel, men netop ved den måde, vi har dyrket fradragene på i dansk skattepolitik, har vi så mange andre måder at skabe forskel i trækprocenten på, og jeg har år efter år opfordret den socialdemokratiske folketingsgruppe til at være med til at gøre noget ved det, uden at det hidtil er lykkedes mig. Jeg håber, det sker nu, i de formentlig fire år, vi har foran os denne gang.

At alle andre får fradrag, må vi gerne diskutere, sagde hr. Ole Espersen, men ikke forsørgelseskontrakter. Ja, hvis det skal opfattes på den måde, at man fuldstændig vil stryge forsørgelseskontrakter for alle skatteydere, men det er ikke den fremstilling, man har givet fra socialdemokratiets side. Man har sagt: vi vil foretage indgreb mod indvandrerne. Ja men så har adskillige journalister misforstået, hvad socialdemokraterne har sagt, men så var det måske på tide, at socialdemokrater ventede med at omtale, hvad de agtede at gøre, indtil de havde gjort det så klart, at folk, der som journalister dog er vant til at opfatte godt, kan forstå det.

Men må jeg så føje til, at selv om man havde den hensigt at stryge netop forsørgelseskontrakter, og selv om det kunne forenes med dansk kultur, er spørgsmålet, om man ikke har pligten til at bevare dem, når man har ønsket disse indvandrere. Jeg gentager: det er os, der har ønsket dem, det er os, der har givet dem lov til at være her. Har man så ikke et hensyn at tage netop til deres kultur? Så smålige burde vi ikke være.

Jeg håber – og det vil jeg gerne have lov at slutte med – at der ud af denne eftermiddag kommer initiativer under ledelse af regeringen, helst efter den opskrift, som blev givet i 1970 af hr. Anker Jørgensen. Efter den opskrift burde der være mulighed for, at vi nåede langt. Jeg vil gerne føje til, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at vi i retsudvalget og andre udvalg ikke kan lovgive, men jeg synes, det ville være en god idé, om vi blev orienteret om, hvad det er, man gør på dette område, men det må være under ministerens ansvar. Vi kan ikke lovgive gennem folketingets udvalg; det må jeg skarpt advare imod. Men forhåbentlig bliver vi i

folketinget bredt enige om at give, som der blev sagt dengang, samme vilkår til de medmennesker, der er indvandrere, som til landets egne indbyggere.

Lis Starcke (DR):

I retsforbundet er vi imod udvisning, men tilhængere af en streng straf for narkohandel. Det er imidlertid en helt anden sag. Vi kunne godt diskutere dette spørgsmål meget, meget længere, men jeg skal gøre det ganske kort og slutte med noget, som jeg synes var positivt, bl. a. at fru Ebba Strange sagde, at fremmedarbejderne skulle have ligestilling, men ikke ligebehandling. Det mener jeg er noget meget, meget væsentligt, netop fordi vi har så forskellige kulturer, så forskellig en indstilling.

Så talte fru Ebba Strange også om selvstændige informationskontorer, og det synes jeg er noget, som er meget vigtigt. Statsministeren talte om, at der ikke var nogen grund til utryghed for fremmedarbejderne, men det ved de ikke, og derfor tror jeg, det ville være godt med disse informationskontorer, sådan at de kunne blive klar over, at der ikke var nogen grund dertil.

En anden ting, som jeg synes var positiv, var, at hr. Ole Espersen sagde, at Danmarks Radio har et ansvar, og så vil jeg bede hr. Ole Espersen gennem radiatorådet sørge for, at den lever op til det. Når man tænker på alle de glimrende udsendelser, som vi har fra udviklingslandene, måtte det også være muligt at få nogle glimrende udsendelser om fremmedarbejderne i Danmark, om deres forhold og deres indstilling og også om de danske forhold, så positivt, at fremmedarbejderne kunne føle sig hjemme her, selv om de beholdt deres kultur.

Steen Folke (VS):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet igen. Ganske vist fik jeg ingen svar på de to spørgsmål, jeg stillede undervisningsministeren, og jeg skal ikke nægte, at jeg var lidt skuffet over, at hun overhovedet ikke fandt det umagen værd at tage ordet i debatten, men jeg vil forfølge sagen gennem uddannelsesudvalget.